

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18.06.2002, sp. zn. 5 Tdo 243/2002, ECLI:CZ:NS:2002:5.TDO.243.2002.1

Číslo: 9/2003

Právní věta: Návrh předsedy senátu soudu prvního stupně na odklad nebo přerušování výkonu rozhodnutí napadeného dovoláním (§ 265h odst. 3 tr. ř.) se musí opírat o takové konkrétní okolnosti vyplývající z podaného dovolání nebo z obsahu spisu, které vyvolávají opodstatněné pochybnosti o vhodnosti dalšího výkonu rozhodnutí (např. lze-li důvodně předpokládat úspěšnost dovolání s ohledem na jeho argumentaci a obsah napadeného rozhodnutí). Podání dovolání, jakož i obecný odkaz na kasační oprávnění dovolacího soudu samy o sobě k odůvodnění návrhu na odklad nebo přerušování výkonu rozhodnutí nepostačují.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 18.06.2002

Spisová značka: 5 Tdo 243/2002

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odklad výkonu trestu, Přerušování výkonu trestu, Řízení o dovolání

Předpisy: § 265h odst. 3 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud České republiky zamítl návrh předsedy senátu Okresního soudu v Jindřichově Hradci na odložení výkonu rozhodnutí podle § 265h odst. 3 tr. ř., a to rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 4. 2002 sp. zn. 3 To 95/2002.

Z odůvodnění:

Obviněný F. C. byl rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 4. 2002 sp. zn. 3 To 95/2002 uznán vinným spolu s obviněným P. K. trestnými činy výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a krádeže podle § 247 odst. 1 písm. d) tr. zák., a to ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák. Za uvedené trestné činy byl obviněný F. C. odsouzen podle § 202 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na jeden rok, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do věznice s dozorem.

Citovaným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích, vydaným v odvolacím řízení na podkladě odvolání státního zástupce, byl zároveň v celém rozsahu zrušen prvostupňový rozsudek Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 7. 1. 2002 sp. zn. 3 T 431/2001 a zamítnuto odvolání

obviněného P. K. a B. M. - matky obviněného F. C.

Proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 4. 2002 sp. zn. 3 To 95/2002 podal dne 16. 5. 2002 obviněný F. C. prostřednictvím obhájkyň JUDr. J. K. dovolání, jehož součástí byla i žádost obviněného o odložení výkonu uloženého trestu.

Uvedenou žádost učinil obviněný s ohledem na podané dovolání a dále s poukazem na svoji rodinnou situaci, neboť má do výchovy svěřeny tři nezletilé děti, a to dceru R. ve věku devíti let, dceru N. ve věku sedmi let a syna F. ve věku pěti let. O tyto děti se sám stará, protože jejich matka od nich odešla. Při výchově pomáhá obviněnému jeho matka - babička dětí B. M. Ta je ve věku 55 let, pobírá invalidní důchod, trpí onemocněním pohybového aparátu, dýchacích orgánů a sluchového aparátu a musí trvale užívat léky. Vzhledem ke svému zdravotnímu stavu není podle názoru obviněného babička dětí schopna o tyto se soustavně starat po dobu, kdy by obviněný měl být ve výkonu trestu odnětí svobody. Zdravotní stav své matky - babičky nezletilých dětí dokládá obviněný potvrzením lékařky MUDr. M. Ch.

Předseda senátu Okresního soudu v Jindřichově Hradci, u kterého obviněný podal dovolání podle § 265e odst. 1 tr. ř., předložil dne 10. 6. 2002 podle § 265h odst. 3 tr. ř. Nejvyššímu soudu předmětné dovolání spolu se spisy a s návrhem na odložení výkonu rozhodnutí. Důvody pro takový postup spatřoval v žádosti samotného odsouzeného, která je obsažena v jeho dovolání, s tím, že nelze vyloučit, že Nejvyšší soud dovolání obviněného vyhoví, a pak by zřejmě výkon trestu odnětí svobody nebyl na místě.

Podle § 265h odst. 3 tr. ř. platí, že dospěje-li předseda senátu soudu prvního stupně na podkladě dovolání a obsahu spisů k závěru, že by měl být odložen nebo přerušen výkon rozhodnutí, předloží bez zbytečného odkladu spisy s příslušným návrhem na takový postup Nejvyššímu soudu, který o jeho návrhu rozhodne usnesením nejpozději do čtrnácti dnů po obdržení spisů, a nebylo-li v mezidobí již dokončeno řízení u soudu prvního stupně, vrátí mu spisy k dokončení řízení. Podle § 240 tr. ř. rozhodne Nejvyšší soud o takovém návrhu v neveřejném zasedání.

Důvod pro odložení výkonu rozhodnutí je v posuzovaném případě navrhovatelem spatřován v žádosti obviněného, která argumentuje jednak podáním dovolání vůbec, a dále rodinnou situací obviněného.

Podle názoru Nejvyššího soudu v pouhém podání dovolání jako takovém nelze spatřovat důvod k odložení výkonu rozhodnutí ve smyslu § 265h odst. 3 tr. ř., neboť přijetím tohoto názoru by důvod k navrhovanému úkonu byl dán vždy. Dovolání jako mimořádnému opravnému prostředku by tak zároveň byl v rozporu se zákonnou úpravou v podstatě přiznán suspenzivní účinek. Nepřípadná je v této souvislosti i argumentace založená na tvrzení, podle něhož nelze vyloučit, že Nejvyšší soud dovolání odsouzeného vyhoví. Takovou možnost lze totiž v této fázi řízení vyloučit snad jen za existence některých zjevných a zároveň neodstranitelných vad v podaném dovolání, zejména těch vad, na jejichž základě lze dovolání odmítnout podle § 265i odst. 1 písm. a) a c) tr. ř. Jinak je vždy třeba počítat s možností zrušení rozhodnutí napadeného dovoláním a vykonávaného v době jeho podání. Proto k návrhu předsedy senátu soudu prvního stupně na odklad nebo přerušování výkonu tohoto rozhodnutí nepostačuje paušální odkaz na kasační pravomoc Nejvyššího soudu, kterou lze obecně uplatnit z podnětu dovolání. Jde totiž o závažný zásah do vykonatelnosti pravomocného rozhodnutí, proto musí být podložen dostatečně vážnými důvody. Návrh na odklad nebo přerušování výkonu rozhodnutí ve smyslu § 265h odst. 3 tr. ř. je tedy nezbytné opírat o takové konkrétní okolnosti, které vyplývají z podaného dovolání nebo z obsahu příslušného spisu a vyvolávají pochybnost o vhodnosti dalšího výkonu napadeného rozhodnutí, zejména jestliže lze důvodně předpokládat úspěšnost dovolání s ohledem na jeho argumenty a s přihlédnutím k obsahu napadeného rozhodnutí. V návrhu předsedy senátu ve věci obviněného F. C. ovšem nejsou obsaženy žádné z uvedených důvodů, na jejichž podkladě by bylo možné dospět k závěru o nezbytnosti

odložení výkonu trestu odnětí svobody uloženého napadeným rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 4. 2002 sp. zn. 3 To 95/2002.

Pokud jde o druhý důvod, uvedený navrhovatelem a spočívající ve shora popsané rodinné situaci dovolatele, který má do výchovy svěřeny tři nezletilé děti, Nejvyšší soud konstatuje, že se jedná o záležitost pravděpodobně dlouhodobého charakteru, protože nejmladšímu z nezletilých dětí obviněného je pět let. Přijetí navrhované argumentace by ve vztahu k obviněnému znamenalo nutnost odložit případný výkon rozhodnutí na dobu mnoha let, což by bylo v rozporu s účelem trestu ve smyslu § 23 tr. zák., jehož dosažení vyžaduje neprodlený výkon uloženého trestu co nejdříve po nabytí právní moci rozhodnutí. Navíc argumentace rodinnou situací obviněného nesouvisí s podaným dovoláním ani s důvody, o které se tento mimořádný opravný prostředek opírá, proto Nejvyšší soud nepovažuje za vhodné řešit takové důvody postupem podle § 265h odst. 3 tr. ř.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem nebyly zjištěny důvody k odložení výkonu rozhodnutí podle § 265h odst. 3 tr. ř. v trestní věci obviněného F. C., proto byl návrh předsedy senátu soudu prvního stupně zamítnut.